

Amb la justícia no s'hi juga

En aquesta tribuna del BonDia reiterava el dia 9 de setembre el nostre convenciment que la modificació de la Llei qualificada de la justícia, aprovada el dia 24 de juliol per DA amb el suport del PS i amb els tres vots en contra del nostre grup parlamentari, tenia nombroses disposicions inconstitucionals.

El Tribunal Constitucional ha formulat el 17 d'octubre el seu dictamen previ sobre l'adequació a la Constitució d'aquella modificació legislativa. Ho ha fet a demanda raonada del copríncep francès, i ha confirmat que hi havia inconstitucionalitats evidents. Gairebé fa riure que el ministre de Justícia i Interior, després d'haver-se fet picar els dits, encara pretengui que el Tribunal Constitucional li valida les seves posicions.

El nostre grup parlamentari ja ho havia advertit i vull recordar avui que el dia 24 de juliol del 2014, davant el Consell General, el ministre de Justícia i Interior es permetia bandejar la intervenció del conseller Gerard Barcia, el portaveu del nostre grup parlamentari a la comissió legislativa d'Interior, sobre els problemes d'inconstitucionalitat que nosaltres veïem en la Llei qualificada de la justícia.

Aquell dia, al Consell General, nosaltres havíem dit bàsicament tres coses:

1. Els tribunals han de quedar fixats per la llei.
2. No hi pot haver batlles i jutges nomenats per períodes distints, més curts, del que estableix la Constitució.
3. El Consell Superior de la Justícia no ha de poder decidir el batlle o jutge que ha de jutjar una causa concreta. Hi ha

d'haver un torn estricte i públic.

El ministre de Justícia i Interior va replicar al nostre grup parlamentari amb un to agre i menystenidor. Ens va dir que estava convençut que les nostres esmenes a la llei partien "...d'una interpretació exacerbada i mancada de la contextualització i la ponderació necessàries, fins al punt que, si s'haguessin acceptat, l'aplicació de les disposicions normatives resultants hauria conduït a solucions errònies i fins i tot injustes".

I acabà la seva intervenció afirmant que la posició defensada pel nostre grup parlamentari "...no era raonable".

Vaig replicar al ministre dient-li que nosaltres no hem dit mai que no es pugui reforçar la Batllia amb batlles suplents, però que havíem de mirar de fer-ho sense violar la Constitució.

El Tribunal Constitucional ha fet una resolució molt clara i concreta, que recorda al síndic i al fiscal que en l'àmbit de la justícia no es pot pas –com pretenien tots dos en les seves al·legacions contràries a la petició raonada del copríncep francès– traslladar automàticament la situació espanyola o francesa. Les constitucions són diferents i regulen d'una manera diferent el poder judicial.

Per això el Tribunal Constitucional diu que, en el nostre cas, l'única constitució que correspon examinar és la Constitució andorrana!

Al capdavall el Tribunal Constitucional ha picat els dits del ministre de Justícia, que el dia 9 de setembre encara es permetia assegurar la plena constitucionalitat del seu projecte de llei. El tribunal li ha dit, sense embuts, que

“la regulació actual de l'article 48 de la llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la justícia no és conforme a la Constitució...”

Ha quedat ben clar que la regulació del text examinat resulta constitucionalment insuficient en dos aspectes cabdals:

1. Els criteris de confecció de la llista de batlles i jutges suplents que es vol nomenar han d'estar fixats clarament per la llei i no pot ser el Consell Superior de la Justícia que estableixi l'ordre arbitràriament. L'òrgan que decideix el nomenament no pot ésser l'òrgan que fa l'ordenació de la llista dels suplents o substituïts. El Consell Superior de la Justícia no pot ser pare i padrí.
2. És essencial que el mandat sigui tancat en el temps i en conseqüència tampoc era constitucional la disposició del projecte de DA que deixava indeterminat el període de nomenament.

Quina llàstima que el ministre de Justícia i Interior no hagués volgut escoltar i debatre les nostres esmenes quan tocava.

Estava convençut que com que érem políticament minoritaris no teníem la raó jurídica ni constitucional. Estàvem, pobrets de nosaltres, equivocats. El dictamen del Tribunal Constitucional el deu haver fet tocar de peus a terra.

Doncs bé, malgrat tot seguim disposats a parlar-ne i a contribuir a fer compatible amb la Constitució el nou redactat que el Consell General haurà d'aprovar ben aviat. Perquè nosaltres no hem estat mai partidaris d'una política radical del tot o res.